

E se de te iori in septemana: Mercuri - a,
Vi nerri - a si Domine c'a, candu o c'ela in-
triga, candu numai diumetate, adeca dupa
momentulu impregurilor.

Pretiul de prenumerare:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
" diumetate de anu	4 " "
" patraru	2 " "
pentru Romani'a si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
" diumetate de anu	8 " "
" patraru	4 " "

Telegramu.

Redactiunei „Albina“ la Viena.

Trimis din Bistrit'a Transilvaniei, 18
martiu, 4 ore d. m. Sositu in Viena in 18
martiu, 9 ore s'r'a. *)

*Conferintia inteligintiei dis-
trictului Naseudu, 250 insi la
numeru, primi cu unanimitate
conclusele conferintiei de la Mer-
curea. Desbaterile fusera serio-
se. Entusiasmu. Tramise tele-
grame salutatorie lui Mocioni si
Macelariu, pentru iniciativ'a loru
in caus'a natiunala.*

Moisilu, presedinte.

*) La redactiune s'a primitu in noaptea de 18 spre 19
martiu, dupa mediu de noapte, de aceea nu s'a potutu pu-
blica in nr. trecutu.

Red.

Viena 8/20 mart. 1869.

Alaltaieri demanetia se incepura alegerile de ablegati dietali prin cele mai multe cercuri romanesci, dar pana astazi nu cunoscemuanca resultatulu, caci postele n'au potutu sosi in timpu atatu de scurtu, éra liniele telegrafice sunt, mai pretotindenea, de parte de respectivele cercuri.

Pana acum, telegrafulu potu aduce scirea numai despre d'oue cercuri, in cari alegerile se finira mai rapede, este: Siria si Buteni, unde candidatii natiunali triunfara.

In lipsa sciriloru detaiate despre resultatulu acestoru lupte constituiunali si natiunali, — trecemu la alte cause din vecinete.

Ungurii numera totale alegerile si le clasifica in deákiste, stange, si stange estreme. Candu li vine cate o alegere natiunala romana séu serbésca, o insira fora neci o sfiala intre stange. De securu, acésta n'o facu pentru ca nu ne-ar cunoscce, ci pentru ca nu vreau se ne cunoscce. Este unu sbiciu de la Ddieu peste apesatorii causeselor drepte ca, dupa ce se vedu batutu de armele ratiunei, atunci inchidu ochii si striga cumca acea causa nu esiste, ori ca traesce sub alta forma. Se intielege ca densii n'o vedu ori nu-i potu cunoscce form'a, dupa ce si-au inchisu ochii. Dar cei cu ochii inclusi, patiescu si in politica tocma ca orbii. Essemplu avemu anca din anii de curundu trecuti, candu unu senator imperiale sas, cu o despretuire dise — buna ora cum dieu acum'a prin fapte ungurii despre alegerile natiunali — ca in Austr'a nu esiste causa ungurésca. Inse caus'a ungurésca isbu- em, de-lu scóse din senatu pre acelu domnu de sas. Asemene pacoste patiescu cei ce-si inchidu ochii de naintea saptelor esistinti, le desconsidera, despretuescu. Loialitatea si omenia e ne-dispensabila si in politica daca ese creeze fapte durabile si salutarie.

Pana acum'a diurnalele unguresci sciu se vorbésca despre 192 de alegeri complinite, dintre cari 120 se vinu deákistiloru, éra 72 opositiuniloru. Deákistii au dobandit u veri 2 cercuri mai multu, dar asta dobanda cantitativa nu-i potu desdauná pentru perderea calitativa ce suferira din cauza ca cati-va deákisti de multa valore intielesuala (intre acestia si renumitul economistu Trefort) nu mai potura reesi in cercurile loru. Stangile amendoue perdura, éra stang'a es-

trema si-a mai adausu 2 mandate, deschisit u se falesece cu reesirea la Cincis Besericu a lui Irányi, amicului intimu a fostului guvernatoru Ludovicu Kossuth.

Daca alegerile vor propasi in proportiunea de pana acum'a, deákistii vor avea si in diet'a venitória o majoritate imposanta.

Diurnalele nemtiesci dualiste se intereséza de resultatulu alegeriloru din Ungaria cu atata diligentia si serupolositate, casí cum de la acestu resultatulu ar aterná vieti'a dualismului, éra de la dualismu ar aterná valórea politica a elementului nemtiescu in Austr'a.

Creditia mai retacita de catu acésta, neci se pote intipui. Valórea elementului nemtiescu e cu multu mai mare de catu se se pote lega ori scirba prin cutare sistema de statu. Nemtii incepu dejá se precépa acésta valóre, si in proportiunea precum cresce preceperea, in acea proportiune se emancipa de parerile ce li impunu dualistele oficiose si ovreesci.

Dar cunoscemu catu de tare se sciu ovreii sustiené daca s'au incubatu in cutare locu. Asie este si cu d'iaristic'a nemtiloru din Austr'a. Din asta causa li s'a creatu o opinione publica carea nu e atatu nemtiesca pre catu ovreesca. Va costá acum frementari, pana se capete o direptiune natiunala.

In caus'a Transilvaniei.

Sunt rari forte acele casuri, in cari veri o natiune se decida cutarea causa a sa cu atata unanimitate si conformitate, precum natiunea romana din Transilvania a decisu prin conferintiele sale causa de autonomia a multu-cercetatei Transilvanii.

De vom luá a mana repórtele si decisiunile tuturor confintielor natiunali, incepndu de la cea tienuta in comitatulu Solnecului interioru pana la cesta din Naseudu despre carea vorbesce telegramulu nostru in nr. de astadi, prin tota adia acel'a-si spiritu, acel'si cugete, si se esprime mai ca cu acel'si cuvinte.

Romanii Transilvaniei, din puseteuna in care i-au impinsu antagonistii loru politici, nu vedu alta cale d'a scapa si d'a salvá interesele natiunali, de catu calea politicei de passivitate.

Necesitatea acestei politici, odata recunoscuta, astazi in Transilvania intriga nu se mai gasesce unu singuru romanu natiunalistu si nedependinte carele se-si radice graiulu in contr'a acestei creditie natiunali. Intru intriga natiunea romana bate numai unu pulsu candu e vorba de caus'a sa.

Atatu de frumosu s'a inauguru, s'a inceputu politic'a de passivitate. Éra noi nu gasim cuvinte de ajunsu ca se accentuamu acestu inceputu precum se cuvine, se-lu vestim cu graiu atatu de naltu in catu se vibrete de bucuria venele tuturor romanilor si se-i faca a nu-lu uitá neci pentru unu momentu, neci chiar in visu.

Celu ce incepe bine, a dobandit diumetate de lucru, afirma unu proverbiu italiano, si are totu cuventulu, precum esperiamu dejá despre politic'a romanilor din Transilvania. Cate diurnale unguresci au vorbitu pana acum'a despre acésta politica, tote conchiusera ca densele nu-i precep pe romanii Trniei. Si ce alta li-au spusu romanii Transilvaniei de atate ori si la atate ocasiuni? nu alta de catu ca ungurii si a nume diet'a ungurésca n'are capacitatea d'a intielege

pe romanii Trniei si pretensiunile acestora!

Eca dar ca in punctulu acesta amdobandit, caci insistiungurii marturisescu — ceea ce li-au spusu romanii — ca densii nu sunt capaci a intielege judestele pretensiuni romanesci.

Diferint'a mai esiste numai despre modulu, cum se scapamu din acésta neintielegere? — Ungurii tindu a desbatu acestu modu in diet'a loru, pentru ratiu-ne (ei, pentru ce ratiune? pentru ca densii sunt cei cu necapacitatea d'a precepe pe romani?) d'a satisface unor formalitati a legilor de anu. Romanii, nu sunt ómenii formalitatilor ci tienu mai multu la esentia'l lucrului, si ei sciu din esperinti'a timpului mai nou ca n'ai ce cautá acolo unde nu te intielegu, unde nu te poti presentá cu demnitatea ce ti se cuvinte. Asie a spus'o acésta proiectul de resolutiune ce-lu fecera deputatii romani la diet'a trecuta din Pesta. De a casa, ei vor se se intielégă cu ungurii casí frate cu frate, caci nimenei mai multu de catu poporulu romanescu doresce o contielegere pacica, drépta si legala, ce ar contribui la prosperarea amenduror natiunilor.

Acum, care modu se va adopta, celu recomandat de unguri séu cel'a ce l'imbia romanii? Óre dupa ce ungurii ni-au facutu concesiunea a marturisí ca nu precepcau' romanésca a Transilvanici, nu ni vor concede si consecint'a logica de aci: ca nu potu densii se găseasca modulu de deslegare pentru o causa ce n'o precep?

Daca acum nu ne precepcau anca, ne dore forte si ni tienemu de detorintia a dechiará ca era suntemugat'a li splicá si motivá caus'a nostra la veri ce ocasiune. Aterna de la unguri, de la domnii situatiunei, ca se ni faca ocasiunile ali-o splicá. Se intielege ocasiuni la cari se ne potem presentá fora scirbirea drepturilor si foru vatemarea maiestatei natiunali.

Langa Temisiu, in 4/16 martiu.

—v— („Suntemu aprópe d'a ne intielege.“) Sub acestu titlu mi respunse stimatul „Telegr. Romanu“ in nr. 15, reflectandu la articolulu meu din „Albina“ nr. 17: „Despre pasivitatea Romanilor din Transilvania.“

Trei lunge colone a scrisu despre acésta tema stimatulu organu natiunale din Sibiu, a buna séma totu numai ca se dovedesca cumca — „suntemu aprópe d'a ne intielege;“

eu in se multa sfiala marturisescu ca am cettu si recetitu, dar din tota — numai titlulu l'am precep, adeca numai atata ca: suntemu aprópe d'a ne intielege. I multamestu pentru acésta Telegrafulu Romanu; éra cumca a avutu dreptu se dica asie, dove dira Resolutiunile conferintiei din Mercurea. Seriosu!

A supr'a puntului acestuia asie-dara — pentru asta data am fi intielesi; sum in se doritoru se atingu unele suposite curiose in partea pretiuitului Telegrafulu.

Mi se insinua ca n'asuu fi citindu Telegrafulu, ci asuu fi audindu de la altii. Daca ar fi cu potintia doved'a, n'asuu prinde la remasau ca „Telegrafulu Romanu“ in tota lumea romana n'are cetitoriu mai regulat si mai atentu de catu pre mine. Am destulu interesu. Deci, se cautamu aiurea caus'a reuloi. „Telegrafulu“ mi spune, cum a patit'o cu unu „intieleginte“ mai anu; se-mi ierte a-i spune, cum am patit'o si eu, totu cu unu „intieliginte“ si inca de cei de renume europeu. Ambele istorii se potu intregi si splicá.

A fostu in vér'a trecuta. Doriamu a sci ce mai serie „Telegrafulu R.“ dar nu-lu aveam

Prenumeratunile se facula toti dd. corespondinti a-i nostri, si d'adreptulu la Redactiune Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde suntu a se adresá si corespondintiele, ce pri- vesu Redactiunea, administratiunea se spe- ditu; cate vorfi nefrancate, nu se vor publica, éra cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunț si alte comunicatiuni de interesu privatu — se respunde cate 7 or. de linie, repetitile se facu cu pretiu scăditu. Pretiul timbrului cate 30 or. pent. una data, se antecipa.

ALBINA.

vre unu altu individu de candidatu, se-lu propuna si se va face votare, — strigarile „se traiésca Hodosiu“ nu se mai sfarsiau. In urma d. Presedinte se adresă catra alegatorii magari si in limb'a loru si-i provoca se-si eser- ce dreptulu loru liberu votandu pentru acelui individu in care au si ei tota increderea. Dle Redactoru, m'am uitu, că toti alegatorii magari, cu döue standarde unguresci in mani respunseră cu unanimitate „élyen Hodosiu.“ Acum numai mi potui splică vor ungurii alegatori cu stégurilo loru unguresci.

Astfeliu multa meritatulu barbatu alu natiunei nostra Dr. Josifu Hodosiu e prochiamatu prin acclamatiune de deputatu pentru cercu alegatoriu Bradu la diet'a viitorie din Pest'a.

Dupa acestea la dorint'a tuturor alegatorilor se alge o deputatiune constatatōria din 20 calareti si 6 trasuri, carea se invite pre Doritulu poporului a se presentă intre alegatori. Aceasta deputatiune plecă cu tota placerea spre Bai'a de Crisiu, inse intielegendu că D. deputatu a venit in Bradu, se grabi numai de catu la cas'a, unde trase se cautatulu loru, spre a-si implini misiunea.

Unu magiaru i adresă, cu standardulu in mana, cuvintele: Cerculu alegatoru a Bradului Te-a alesu de deputatu si alegatorii dorescu se Te védă; era D. Deputatu respuse: „éta-me, Domniloru, am plecatu se me presentu alegatorilor acestui cercu, unde diceti că sum alesu.“ Intre strigatele cele mai viue de se traiésca, se suu in trasura si numai decatul u vedem in mediloculu alegatorilor, unde fu intimpinat in numele poporului de catra Rss. D. Protop. M. L. din locu si rogu ca se pri-mesca érasi sarcina de deputatu.

Primindu D. deputatu mandatulu de deputatu in mana, se adresă alegatorilor cu o vorbire in care aréta pe scurtu activitatea sa din diet'a trecuta si program'a pe viitoriu. Mi pare fórt reu că nu sum stenografu ca se fiu putut descrie intréga acésta vorbire.

Atatu am vediutu si am observat că a storsu lacrime din ochii alegatorilor, cu deosebire program'a. Despre activitatea sa, atat'a insemnă numai: „La legea pentru uniunea Ardealului, la legea in caus'a natiunalitatiloru si la legea pentru instructiunea poporului — care tote sunt in contra Romanilor — n'am conlucratu; ba din contra, am luerat in contra acestor legi, inse am fostu in minoritate si asiá acese legi s'au adus in contra vointici deputatilor natiunali.“ Era program'a si-a respicat'o in urmatōriile: 1 Eu sum romanu. 2 Eu iubesc patri'a si natiunea mea mai multu de catu pe mine. 3 Me luptu pentru autonomia patriei, comitatelor si comunelor. 4 Nu sum delocu pentru dualismu ci voiu fipurarea pentru intregitatea monarhiei austriace. Aceasta vorbire a fostu intreupta de nenumerate ori de „se traiésca“ si „se-ti ajute Ddieu“. Dupa finirea vorbirii, strigatele „se traiésca“ nu mai incetau. Apoi mai vorbira vre-o doi preuti cari multiamira dlui deputatu pentru toate faptele cele nobile cate

le-a adusu pe altariulu natiunei, dechiarandu că alta recompensa nu poate poporulu dā acestor sapte, de catu pretimea va ridică rogatiuni pe altariulu atotpotintelui pentru fericita si indelungata vietia a deputatului loru. Dupa toate acestea, indepartandu-se d. deputatu intre strigatele cele mai mari de bucuria, poporulu in locu destinat pentru alegere si-schis merindea se se ospeteze manecandu si elu odata cu lacremi de bucuria căci a mancatu destulu suspinandu; era la Rss. D. Prota a fostu pregatita o mésa la care luara parte peste 50 de persoane. Acum toastele erau in flóre, intre toate mi-a placutu vorbirea lui Baternay Átila, care dice că legea pentru natiunaliti in diet'a viitorie trebue se se iec érasi in desbatere si se se modifice, altecum finis Austriae finis Hungariae, de asemenea acestu domnu a laudatu tare passivitatea romanilor din Transilvania.

Numai atat'a mai iérta-mi, Dle Redactoru, ca se me adresez catra toti aceia cari nu sciu de catu numai se invinuésca pe poporulu nostru că e prostu, simplu, selbateau si ce mai sciu ce; ca se vina pana Bradu se-lu védă si se se rusineze si apoi se inceteze cu calumniele pentru totdeun'a.

Atat'a potui scrie ca in fug'a mare, speru că séu eu séu vre unu d. corespondinte a acestui diuariu va reveni la acestu obiectu.

B.

Fant'an'a alba (Bucovina) 16 mart. 1869.

(Demoscenirea natiunalitateli romanes.) Averile romanilor particulari toate compunu avereala natiunala romana, si cu catu instrainézia particularii d'intri'ns'a, cu atat'a natiunea devine mai seraca, prin urmare si mai slaba. Strainii, ce se imbia aici la cumpătura, sunt cu preferintia svabi si gidani, si pe candu gidanii si-apropria proprietatile cele mari, svabii se incuba in proprietatile cele mici. Ce progresu au facutu ei in privint'a ast'a, se poate vedea din privirea unor sate, cari cu cati-va ani mai nainte erau locuite curatul numai de romani, cum e buna óra Bainitiulu, Corlat'a, Mitoc'a-Dragomirnei etc. etc. Mai incubatori de catu svabii sunt gidanii; căci acestia, despunendu de capitaluri mari si avandu manier'a de a se lipi pe langa proprietarii cei mari, ii esploratia in multe chipuri. Cela mai indatinatul chipu e, că-i facu se iec de la densii bani cu procinte, si a nume cate cu 20 pana la 36 fl. de la suta pe anu. Asiasi se indorescu curendu proprietarii pana intr'atata, in catu adese ori sunt constrinsi a vinde nu numai bucati, dar chiar si proprietati intrege. Unu casu de feliul acesta s'a intemplatu si acum nu de multu in siesulu Siretiului, că adeca din una proprietate mai mare s'au ruptu 700 falci de pamant, din cari 200 falci erau acoperite cu una padure fórt frumosa, si s'au vendutu unui gidanu din Sirete cu pretiulu bagatelu de 50.000 fl. Daca caletoresce cineva pe ap'a Siretiului in sus si

se abate in stang'a, dā in satulu Igesci. Intr-cestu satu catu si in Davideni au descalecatu atatu de multi gidani, in catu ti-e anevoia a alge, de sunt satele acelea romanesci séu gidanesci. In satulu din urma chiar antistele comunale e gidanu si inca de cei perciunati. Davidenii si Banil'a moldovenesci sunt proprietatile fratilor G. dar ele-su atatu de insarcinate cu detorsi, in catu e numai intreba-re de timpu, candu vor trece in mana straina. Impregiurarea, ce-i derima multu pe proprietarii nostri cei mari, e, că ei si-dau mosiéle in arenda si nu le esploratia insi-si nemedilocitu. Ast'a o facu ei parte din lips'a de cunoștința a agriculturii ratinale, parte din comoditate; căci sunt multi intre densii, cari preferescu a jocă in carti dile si nopti intregi, de catu a-si vedea de mosi; si daca nu se vor desbară insisi de ast'a, negresitu, că li vor veni intr'ajutoriu gidanii, ce-i incungiura.

Cetindu prin jurnale multimea de anun-cie, despre intiintarea de societati si reunioni pentru ascurarea si naintarea intereselor feliiuritelor plase de cetatieni d. c. meseriasi, industrias, agricultori etc., intrebămu, ore proprietarii de pamant romani n'ar fi se se cugete la asemenea medilóce de solidaritate, prin care s'ar poté ascură si fructifică posesiunile de pamant, ca se remana si se crăsca avut'a natiunala romana? Asta causa este mai ponderosa, de catu se nu fia bagata in séma de barbatii nostri, cari se interesdea de sörtea si venitoriu natiunii.

Dechiaratiune la Corespondintiele aradane din Nr. 22 si 23 ai „Albinei“ si 25 alu „Federatiunei“.

Aradu, 2/14 martiu, 1869.

Eram se tacu, si se nu dieu — celu putinu in diurnale — nici o vorba la incidentul corespondintiei de la Aradu, publicate in Nr. 22 alu „Albinei“; pentru că socoteam: că cetindu ori cine cu putinica atentie epistol'a mea publicata acolo, va poté se asta chiar in acea epistola responsu destulu de lamuritul la indoilele, cu care corespondintele voiá a seduce mintea si anim'a celor mai putinu priceputi; — dar dupa ce ataculu incipientu acolo cu unu felu de crutiare, se renoul cu tota veement'a in Nr. 23 alu „Albinei“, deodata si in Nr. 25 alu „Federatiunei“); si dupa ce i placu corespondintelui a involvi in tem'a articulului seu si alte lucruri, despre care publiculu anca nu are informatiuni esacte: din respectu catra onoratulu publicu alu nostru, care acum la atate suspiciunari cu totu dreptulu poate accepta dechiaratiune din parte-mi, — éca, intre cele mai grele ocupatiuni oficiose, ce mi le dau anca si esamenele semestrali,

*) Corespondint'a din „Federatiunei“ e data din 6 martiu, candu epistol'a mea nici era data la tipariu, nici poté scfi cineva despre ea, afara de adresatulu. — Vedi, in cate parti, si cu ce tactica scie lucru un'a acceasi manu!

Subscrisu.

trebuie se ieu pén'a, pentru a nu lasă pre oratulu publicu nici macar pe unu minutu in indoieala séu chiar in retaciare, fatia cu obiectul corespondintielor provocate.

Ar trebuil se scie autorii corespondintelor, si chiar si redactiunile ar poté reflecta la aceea: că nu e conduita cavaleresca, nici nu se lovesce cu caracterulu unui romanu curat, a pasi in publicu sub masca anonimitatii atunci: candu e vorba de vre o persoana, si mai alesu candu se trage la indoieala caracterulu si onoreea cuiva. — Aceast'a sómena manierei sbirilor, cari ucideau pe ascunsu; séu a furilor cari ti-ducu avereala, fara a scfi, cine sunt ei. — Corespondintii mei se folosira totusi de anumitate in articlii sei securi altcum toti din un'a acceasi pena, si respondinti cu scopu: ca publiculu se védia atacuri consóno din mai multe parti; se nu aiba indoieala, mai alesu cei creduli, a condamnă in statariu persoana atacata, si — ce e mai momentosu: se deservescă insinuarile loru nefundate ca arma la ocazie a alegerii, ce va se se intempe in septeman'a aceast'a la Chisineu.

Catu pentru orientarea mea: — eu déca nu aru trebuil se previnu unele presupunerii, ce potu ave locu la publiculu cetitoriu, — in casulu acesta nu asiu ave nici o lipsa de numerole corespondintelor, pentru că eu ii cunoșcu fórt bine. — Ei sunt aceia, cari au stricatu si strica si astadi armonia si solidaritatea exemplara, in care au traitu, s'au luptat si au invinsu totdeun'a romanii din comitatul nostru; — ei au scrumatu si scruma si acum sub fundamentulu partitei natiunali romane de aicia, ale careia resultate de mare importanta, dintre cei ce cunosc corelatiunile locali, numai acela nu le vede, care e in orbia sufleteasca, séu care din adinsu si-inchide ochii de naintea loru; — ei sunt, cari facu discordia intre poporulu nostru celu blandu si necorruptu; — ei sunu dintr'o extremitate int'alt'a; se facu din absolutisti incarnati, republicani rosii; din reichsratul de la Vien'a voiescă a trece cu o singura saritura in camer'a din Bucuresci; ei jóca comedii pe stratele Aradului, ambla cu trasura ardelenescă incarcata cu masicanti si trasa cate de 12 cai cu clopoti, agitandu pentru partea stanga; érin cutare cercu si chiar in salonulu comitatensu se espusu din respozitori in interesulu dreptei; ei sunt aceia, cari striga, urla, sgrabela, musca stropescu, arunca cu tina, numai ca se-si ajunga scopulu, care dupa propri'a loru dechiaratiune nu e altulu, de catu a sparge, a returna toate, bune, rele, necugetandu ceva chiar nici cu conditiunile de existinta ale poporului nostru, si acéast'a o facu firescă nu pentru alta, decatul numai pentru ca pe ruini se esceleze densii, si se tréca de regeneratori ai natiunii.

Dar ca se nu-mi perdu timpul, ocupandu-me cu individualitatile acestor omeni, pre cari — sperez — publiculu mereu mereuasi si va cunosc in tota nuditatea loru, — trecu la obiectu, si ca se ieu inceputulu de acolo, de unde intre alte impregiurari mai alesu s'ar cadé alu face, premitu: că candidatur'a mea

FOISIÓRA.

S A M U I L U

891 dupa Cristos.

I.

Intre Dunarea betrana si Balcanulu celu innaltu
Vasilie imperatulu stepaniá din Tiarigradu.
Si Bulgari'a cea mandra cu paminte roditore,
Si romanii cu bulgarii, casf gemene popore,
Apesate, necagite suferiau unu jugu de sclavi,
Căci e firea celui tare se robésca pe celu slabu!
Samuilu, romanu de vitia, sörtea tierii o gelesce,
Ca s'o scape de 'njugare, cugeta, se pregatesce...
Si-a tramisu prin tiéra vorba, si poporulu s'aduná,
Si cu anim'a infranta la multime-asia graia:
„Voi barbatil si voi cei tineril ce-aveti tiéra stramosiésca,
E cu voi'a vóstra dóra ca se totu mai patimésca?
Au e dreptu in tiéra nostra se finu robi la nisice greci?
Sangele si avut'a, se li-o dàmu loru pana'n veci?
De vi-e gele d'asta tiéra si rusine de robia,
De simtiti voi inca 'n pepturi animele cu taria,
Si mai curge inca 'n vine sangele de mosi vestiti:
Eu ve chiamu barbat si tineri, armele se pregatiti,
Ca se 'nfrangemu tirani'a ce 'nmultesce-a nóstre juguri,
Se luptămu, ca adi dreptatea se invinga cu triumfuri!“

Si multimea adunata cu mahniare ascultă,

Si din pepturile 'nfranse graiu turbatu racindu sună:

„Tineri si barbatil! la arme, pentru tiéra si natiune,
Ca se péra tirani'a si robia'n asta lume,
Cui aceste-i sunt placute nu e vrednicu de vietia,
Viitoriu, si libertate, .. ci se pôrte-a sale lantie!

Si eroii se 'narmara pentru dulce tiéra loru,
S'adunara 'mbarbatara si au toti numai unu doru,
Doru de lupte sangerose,.. Josu pe vâi si susu pe munte,
Samuilu, spiritulu óstei, unde-i foculu e in frunte.

Stégulu santu alu libertati eu marire falsafă,
Óstea gréca, respandita, de la lupta o tuliá.
Ah! mai buna este mórtea de catu crud'a suferintia,
Si poporulu nostu e mandru candu se lupta cu credintia.

II.

Vasilie imperatulu, unulu dintre cei mai tari,
Se numesce pentru fapte, ucigatoriul de bulgari
In anima cu mania éra 'n tiéra cu poterea,
Reu predá foră 'ndurare si vieti'a si avereala
Stepanitelor popore, si li dă jugu totu mai greu,
Pentru ele iadulu inca n'ar fi fostu mai reu.

Imperatulu in palatul petrecea in fericire, —
Leonus Melisénulu intra si incepe o vorbire:
„Innaltate imperatul din Bulgari'a faima rea!
Resculare mai turbata dóra nu se pomeniu.
Căci romanii si bulgarii casf pruncii de l'o mama,
Samuilu cu ei in frunte redicara crunt'a arma,
Pe ostasii nosti in lupte i-au ucis si pe fugatu,
Si pe Samuilu in Prispa de-alu loru craiu l'au prochiamatul! —
„Taci! destul! — si intrerupse imperatulu cu mania,

de deputatul dietalui pentru cerculu Chisineului o privescu nu numai ca rezultatul unei sva-turi seriose a intelegerintei romane, carea conduce trebile partitei noastre naționale de aici; ci deodata și ca o onore personale din partea alegatorilor, carea inse eu nici candu nu o am venit, nici au fostu ca vreodata obiectul aspirarilor mele; și déca totusi o am primit: acăstă am facutu cu semtiul unui patriotu, caruia în vietă constitutională nu i este iertat a refusă increderea compatriotilor sei; o am facutu cu semtiul unui romanu, care în timpii cei grei ai regeneratiunei e detoriusi cu sacrarea intereselor sale personali a face tōte pentru unu viitoriu mai demn de conatiunii sei.

La primirea acestei candidaturi mi-am magulit cu aceea presupunere — ca se nu diu convingere: că poporul romanu din comitatul Aradului, între care am petrecutu din anii primi ai junietiei mele, și cu care dupa starea mea beserică, și dupa rolul ce mi s'a datu in acțiunile noastre politice, am venit mai adese ori in corelatiuni mai strinse, — cu multu mai bine cunoșce pulsul sangelui meu în tōte trebile publice, era mai alesu in cele speciale naționale: de catu ca se fie de lipsa la intempliera candidaturei a mi dă in publicu tōte convictionile mele. — In acăstă convingere am fostu cu atatu mai vertosu: căci mi se dedu onore de a veni in numerulu acelor candidati naționali, de la cari nici publicul mare, nici cercurile respective nu au cerutu programu, dupa datin'a candidarilor, ce le vedem la alte popore conlocuitore; ci si fara acea au fostu onorati cu increderea comună.

Acestei convingeri, său celu putieni presupunerii am voit u se dau, si eredu că i am si datu spresiune chiara in epistol'a mea privată, ce o am adresatui amicului meu, domnului Ioanu Suciu, in care acum romanii roși din Aradu se imprindu cu o maniera si eu unu felu de interesare, ce nu-si astă definitiunea sa in cartea sinceritatei, ci se splica numai din incordarile forte triste si daunăse, ce le au produsu intre noi, si le nutrescu si astadi omenii, de cari vorbiu mai sus. —

Ori care omu nepreocupatu, si ori care redactoru nepartialu, au potutu vedé din epistol'a mea: că aceea s'a scrisu singuru numai din respectu catra alegatorii magiari, cari pretenideau se scie: óre eu in drép'a tragu, său in stang'a; si respunsulu meu nici nu l'am potutu adaptă, de catu precisu la acăsta intrebare; — dar nici de cum nu a fostu epistol'a mea menita, a face dechiaratiuni alegatorilor romani, naintea caror' am tienutu si tienu si astadi, că sum de ajunsu cunoscetu si fara a dă vre unu programu. Déca totusi epistol'a mea s'a tiparit si in testulu originalu romanu: aceea s'a facutu pentru ca se védia curat si confratii mei romani positiunea, ce o am luat u fatia cu alegatorii de alta limba, si se nu aiba nici o indoieala pentru modulu de coatingere, ce l'am urmatu fatia cu aceia.*)

*) Vre u se scie: că epistol'a mea in locu de pro-

Déca cineva ar acceptă de la mine, se punu pe flamur'a mea ca devisa: ur'a si prigrăirea fatia cu alte naționalitati, — i dechiaru: că eu sub astfelu de flamura neci candu nu voi stă; — pe flamur'a, mea voi pune totdeun'a principiele europene de la anul 1848, adeca: libertatea, egalitatea si fratieta-tea; era ur'a, prigonirea, turburarea, restaurarea, celu putieni eu nici candu nu le voi radica la rangulu, de a fi considerate ca scopu pentru naționala nostra, dupa cum vreau altii.

De acă mi se poate splica pasiulu, că adeca am aflatu a fi ecuitaliblu, a nu ignoră nici pre

alegatorii neromani din cerculu Chisineului,

cu tōte că eu nici candu nu am contat pe

voturile loru, ci m'am radiematu singuru numai pe increderea fratilor mei romani de

cari me legă originea poporala, interesele co-

mune, si tōte simpatiele mele personali.

Déca apoi firul lucrului me conduce se vorbescu si de programu; si déca e vorba de programulu unui candidatu romanu: eu ca unu, care me semtiu in dreptu de a pretinde, se fiu consideratu de omu sinceru, — vinu a dă deslucire celor interesati, si dechiaru a-acea ce am spus'o si altadata, că adeca: pen-tru mine nu am altu programu specialu, decatu singuru numai acel'a, care l'au statoritu parti'a nostra naționala din comitatul aradu, si din care s'a scursu forma'a primire a proiectului de lege pentru naționalitati, ce s'a presentat si aperat la diet'a trecuta din partea deputatilor romani si serbi. — Eu ca membru neclatit alu acestei partite, care semtiu forte lips'a, de a pastră cea mai strinsa solidaritate in tōte acțiunile noastre, — eu dice, in trebile publice naționali nu recunoscu pen-tru individualitatea mea alta autoritate, de catu singura parti'a nostra naționala de aicia, in alu careia programu si decise nimene nu poate mai bagă de capulu seu neci macar unu paragrafu, fara a nu rupe legaturile disciplinari, in cari a fostu cu parti'a.

Reflessiunile corespondintelui me induc si mai sfundu in lucru. Eu nu resistu catu mai putieni, ci mergu cu respunsulu, pana unde merge dsa cu intrebarile. — O facu inse acăstă nu pentru voi'a dsa; ci din respectu catra publicul editoriu, si din semtiul internu alu reputatiunei proprie, spre a careia atacare onoratele redactiuni au deschisu foile sale unoru corespondintie anonime.

E vorba de conclusele conferintei naționale din Temisiör'a. Cu tōte că la conchiamarea acestei conferinti — precum se scie — multu a contribuitu si fractiunea aradana, care pe ori ce cale misca tōte pentru a resturnă parti'a nostra naționala de aicia, in care vede obstacle la tendintiile personali ale celor romani: eu totusi dau acestei conferinti tōta insemnetatea, ce o poate avea dupa modelu si proportiunea, in care a fostu reprezentata acolo romanimea: ci dupa valoarea in-

gramu s'a tiparit mai antau numai in traducere magiară, precum indegetă lips'a; si numai in urma, ca cautela superflua s'a pusu la tiparul si in testulu original.

Subscrisulu.

terna si dupa importanta directiunilor, ce s'a aflatu de bune acolo intru interesul nostru naționalu. Candu inse recunoscu insemnetatea cea mare a concluselor acestei conferinti, trebuie se adaugu: că eu, ca membrul unui partite organizate, ce există acum de ani, si a produsu rezultate, despre care mai sus m'am dechiarat in generalu, — numai atunci voi tiené acele decisiuni temisiorene de obligație pentru mine, candu parti'a nostra națională din Aradu le va primi de ale sale; altcum nu-mi potu inchipi solidaritate, unitate, disciplina si armonia in partita.

Corespondintele, ca se dea valoare moi mare insinuarilor lui, involvă in lucrul candidaturei si altele de acelle, care cu candidatură nu au nici o legitatura. — Me presenta adeca publicului ca pre unu, care dupa măsuri a assertelor lui asiu si emisariul ministrului de cultu in tréb'a scolelor poporali.

Nu dău dreptu nimenui, a me numera intre aceia, carii vindu mitu in sacu. Am cautat se fiu totdeun'a sinceru, ma potu dice, că de multe ori am fostu pré sinceru fatia cu contrarii mei, carii nu o data au abusat de confidentia mea. Acăstă mi s'a intemplat si acum de curundu, anume in 8 a lunei curiente, chiar in diu'a, din care sunt dateate corespondintele, ce facu obiectul acestui articlu; atunci adeca me cercetara doi amici, vatavi ai fractiunei rosie, pentru a me luă la trei parale pen-tru credeul meu politicu si pentru candidatura de la Chisineu. Li spusei, ce aveam a li spune in sensulu acestui dechiaratiuni, si in urma la o interpelare nouă, adau-si: că eu am insarcinare de la episcopul meu, a cercetă scolele poporali in unele comune ale comitatului aradu, pentru a adună unele date statistice, care le cere ministrul de cultu pentru orientare la efectuarea legii de instructiune.

Dominile sale si pén'a loru diurnalistică sucira dechiararea mea, si dedera lucrului alta fatia, adeca me pusera sub privirea publicului ca pre unu, care cu ori ce pretiu, si la ori ce impregiurari voiescu a fi si a remané — nu sciu cum vreau ei — emisariu, ori comisariu scolasticu, in categori'a unui organu guvernialu.

Mi vine a punc intrebarea: că ore in starea cea agitata de astadi, trebuie mai grăca acusa la o parte mare a publicului, de catu a-acea; că cutare său cutarele e unu organu alu guvernului? — Din acăsta parte me ataca corespondintele si pre mine; dar voiescu se se scie adeverat'a stare a lucrului, pentru aceea postescu pre dlu corespondinte a-ni urmă indretru pana la anul 1849 său mai bine dicendu, a incepe de acolo, ca se védia: că eu de candu am venit in oficiu besericescu, si anume de candu am ocupat u postulu de notarul consistorialu in versta abia de 20 de ani, — necurmatus sub tōte regimile statului, ca unu subalternu diecesanu pana in diu'a de astadi am facutu republici tōte acelle servitie, care s'a cerutu de la beserica dupa corelatiune, ce sustau intre acăstă, si intre statu. —

Am facutu pentru usulu regimului diferite conspecte, informatiuni si estrasuri in trebi scolare — bisericesci; am coadunatu diferte daturi statistice, conscriptiuni si schematicisme; eu unu cuventu: am facutu tōte acele, ce s'a cerutu de la beserica pentru orientare ori suprinspectiune din partea statului, si pana acum nimene nu mi au facutu obiectiuni, pentru că am facutu servitie guvernului de statu, ci am fostu naționalistu bunu.

Acum inse mi-vine o asemenea insarcinare nouă, si aceea face, ca se trecu in reputatiunea corespondintelui de naționalistu reu. — Eta cum stă lucrul. — Scrim, că in anul acestă va se pasăsca in vietă legea instructiunei publice. Ministrul cultului, pentru orientare in agendele sale, se vede a avea lipsa de unele date statistice despre starea actuale a scolelor noastre confesiunali; si ca acele se poate fi catu mai esacte, au recercat pre ordinariatul de aicia, a me insarcină anume pre mine cu adunarea acelor'a. Nu me interesă a cercetă, pentru ce chiaru mie mi-vine acăsta onore; mi e destulu a avea conscientia: că totdeun'a am cautat se-mi implineșc conscientiosu detorintele mele dictate de semtiul oficiositatei, si de semtiemintele naționale, manifestate la tōta ocasiunea.

Adeverat: că din tōte partile era lasat pe voi'a mea, a primi său a refusă misiunea mea in tréb'a scolelor si o insarcinare timpurala — ca asiā se me sprim — de astazi pana mane, său mai bine dicendu, pana candu voi potē percurse vre o 60 de comune, pen-tru a cercă in ele starea scolelor. — Insarcinarea, va se dica: misiunea, emisariatul său comisariatul, său ori cum i place corespondintelui a o numi, — o am primitu din man'a episcopului meu, care anca nu a datu ansa, de a se crede despre densulu, că e tradatoriul intereselor noastre bisericesci-naționale. Eu in corespondintele mele ca comisiunat scolasticu me foloseșc de firm'a si sigilul consistoriului diecesanu, si in acăsta stare a lucrului nu am, dar nici nu cautu se am vre unu titlu, de a trece macar numai cu o linia in categori'a unui organu guvernialu, déca numai vré cineva a privi ca atare tōte consistoriale noastre, dupa servitie, ce-le facu ele statului.

Incidentele acestei inse e binevenitul dlui corespondint, pentru a me potē suspiciună naintea celor scurti la vedere, ca pre unu a-sertiv instrumentul alu guvernului; si ce i dă mare argumentul la suspiciunare, e: onorariulu, său mai dreptu dicendu, provisiunea de 200 fl. la luna, carea cifra dsa corespondintele e asiā de bunu, de o radica la 250 fl. si anca de

Ca o furia turbata stă, se misica prin chilia. —

,Taci! destulu! si nu-mi mai spune, căci 'mi vine s'ametiescu,
Ah! nu potu se fiu cu mila, sclavii trebe se-i urescu!
Nu potu sclavii, deodata, liberi si stepani se fia,
Si se rumpa a loru lantie, cu atat'a cerbică!
De-au fostu cumva pré usioare, eu le-oiu face si mai tari,
Ca se me mai pomenescă, viti'a de romani, bulgari!
Pentru sclavi destulu se aiba 'n óse frante, o vietă,
Nemultiamitorii! dóra si de ea acù li-e grétia?! —
Dar delocu s'aduni ostirea, la olalta vom pleca,
Se dau fétia cu misieii, se-mi potu insumi resbună, —
Vai! vai! de resculatorii, carii mi-ar cadă pe mana,
Voi sterpi, versă si stropulu ce li curge inca 'n vena!“

Si-imperatulu de mania si de patimi ostenită,
Pe o sofa se asiédia, era Leon a esită,
Ca se faca pregatire, pentru óstea 'imperatésca,
Pe romani, bulgari in lupte, se-i prepada, nemicésca!

III.

Samuilu in fruntea - armatei ca erou naiente-a mersu,

Prin Tesali'a, Traci'a pana la Peloponesu, —
Óstea mare 'imperatésca s'a imprasciatu, batuta,
Căci eroii, cu invingeri si-au finit uori-care lupta.
De-a loru nume, cu eutremuru se vorbiá in Tigrigradu,
Căci poporul pentru causa, cu credintia s'a luptat,
Si o causa sprinjinta, nu se poate ca se cada,
Unu popor eu 'nsufletire nu se dă se se prepada!

Imperatulu cu ostirea la resboiu cruntu a pornită,
Peste Ebru si Rodope spre Samuilu a grabită,
Ca se bata-acă Sardic'a cea cetate marisiéra

Si se 'ncereau cu ostasii catu-de-bine de-o 'mpresóra.

Dara Samuilu, lu munte 'si retrase óstea sa
Ca s'ascepte óra buna si norocu d'a se luptă,
Si din anima curata, óstei astea le graiesce:
,Bine sciti feiori! ce sclavulu in robia patimesec,
Dara libertatea-i dulce pen-tru tiéra, pen-tru voi,
Astadi de la voi aterna s'o castigati ca eroi, —
Astadi toti, ori nici-odata, se ve pre-gatiti de lupte,
Căci cu ostea 'imperatésca, imperatulu e in frunte,
Cel'a ce vorbesce dulce casă vulpea la cuventu,
Cel'a ce in fapte crude e tiranu p'acstu pamantu!“

Samuilu cu óste mandra pe Balcanu se odihneșe,
Imperatulu cu multimea josu in vale taberesce, —
Si 'ndeséra că se simte o misicăre de pornită,
Samuilu cu lei si tigri josu la vale-a navalitu, —
Suna muntele de strépetu par' că codrii inviara,
Si de gróza si mania, stancile se 'nfuriara!

Samuilu se lupta, bate pre neamicii 'neungurati,
Pe eroi, cadiuti 'i astă, ér' fricosii-su pe fugati, —
Arme multe, sarcini scumpe i remanu de préda dulce,
Imperatulu nici coróna 'n fuga nu si-o poate duce!

* *

Si armata 'hvingatória intru graiu asiā-a cantat:
,Se vineze cu marire, Samuilu erou barbatu,
Si se péra tirani'a din a nostra scumpa tiéra,
Ca poporale se n'aiba de acu vietă-amara!“

(Noembre 1868)

At. Marienescu.

